

פח. האם יש חילוק בטיב השמירה שחייבה תורה, בין שור המועד ליגח ובין נזקי שן ורגל של שור? (נה:)
בשור מועד נחלקו תנאים אם מספיקה לו שמירה פחותה (ר' יהודה) או צריך שמירה מעולה (ר"מ), או אין לו שמירה אלא סכין (ר"א). וב'שן ורגל' לדעת כולם מספיקה שמירה פחותה, כפי שדרשו מ'ושלח... ובער'.

פט. מה דינו של:

- א. הכופף קמתו של חברו בפני הדלקה.
 - ב. עד אחד היודע עדות לחבירו ואינו מעיד לו.
 - ג. הזיק בהזק שאינו ניכר. (רש"י).
 - ד. נשבר כרו ברה"ר ולא סלק את השברים. (נו).
- א. אם נשרפה על ידי רוח מצויה – חייב לשלם. ואם ברוח שאינה מצויה – פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים.
- ב. פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים (שמא אילו העיד, היה הלה נמנע מלהשבע והיה משלם, ועתה הפסידו)
- ג. למ"ד 'שמיה היוק' – חייב בדיני אדם. ולמ"ד 'לא שמיה היוק' – פטור מדיני אדם וחייב בדיני"ש.
- ד. לרבי מאיר – חייב לשלם בדיני אדם. ולחכמים – פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים. (ומחלוקתם נתבארה לעיל כט).

צ. א. שומר שכר שהחזיר את פקדונו לרשותו המשתמרת של הבעלים אך לא הודיעו – האם חייב באחריות?

- ב. האם שומר שכר נפטר מתשלומין כשלסטים מזויין גנב ממנו?
 - ג. שומר שכר שטען שלסטים מזויין גנב, ונמצא שהוא עצמו גנב, מה דינו? (נו)
- א. כן.
- ב. פטור.
- ג. נחלקו בגמרא אם לסטים מזויין דינו כגנב או כגזלן. אם דינו כגנב, הרי אותו שומר משלם תשלומי כפל כשנמצא בידו. ואם דינו כגזלן – פטור מכפל.

צא. א. מה דין שומר אבידה בשאלות הנ"ל?

ב. שומר אבידה שאבדה ממנו אבידתו – האם חייב לשלם? והאם יש חילוק בדבר בין בעלי חיים לשאר מטלטלין? (נו).

א. בשתי השאלות הראשונות – פטור. בשאלה השלישית – לדעת הסובר לסטים מזויין – גנב, משלם כפל. ולמ"ד גזלן – פטור מכפל.

ב. לרבה, דינו כשומר חנם ופטור על אבידה (כל שלא בפשיעה, כמובן). ולרב יוסף הרי הוא כשומר שכר וחייב. בבעלי חיים אף רבה מודה שחייב, שכיון שמלומדות לצאת, הרי הוא פושע באבידתם.

צב. בהמה שדחפתה חברתה מרשות הרבים ונפלה לגינה ואכלה פירות – כמה משלם בעליה? ומה הדין כשעברה אח"כ מערוגה לערוגה אחרת ואכלה שם? ומה הדין כשהזיקה שם במי לידה? (נה).

נחלקו רב כהנא ורבה בבהמה שנדחפה ע"י חברתה, אם נידון כפשיעה או כאונס. אם זו פשיעה – משלמת כל מה שהזיקה באכילה. ואם אונס – משלמת מה שנהנית. אך נחלקו כשעברה לערוגה אחרת ואכלה שם, שגם אם נפילתה באונס, האם יש כאן כניסה חדשה לשדה אחר או לא. (כל שלא יצאה משם לדעת בעלים).

בכל האופנים שדנים כאונס – אם הזיקה במי לידה – פטור. ובכל האופנים שירדה בפשיעה – ספק בגמרא אם נזק כזה נחשב כאונס, ואז יהא תלוי הדבר בדין 'תחילתו בפשיעה וסופו באונס', או הוק זה נידון כפשיעה, שהיה לו לחוש לדבר.